

Men når unge mennesker læser § 2, hvor tronfølge-loven er nævnt, får de to forkerte opfattelser. Den første er, at hvis lovforslaget her vedtages, er det tronfølge-loven af 27. marts 1953, der er gældende. Men nej, det er ikke den, der er gældende. Den anden forkerte opfattelse, de får, er, at den danske styreform er indskrænket-monarkisk. Jamen hvad er indskrænket-monarkisk dog for noget? Er vi tilbage i håndfæstningernes tid? Er vi halvandet hundrede år tilbage i historien? Nej, Danmark er en uafhængig stat, der bygger på folkestyre. Danmark er et demokrati.

Nu kommer statsministeren, og jeg håber, at statsministeren og jeg igen er kommet på talefod, så han vil svare på mine to spørgsmål, for de er helt fundamentale. Vi støtter regeringens lovforslag, men vi har altså disse to spørgsmål, så hvorfor ikke tage diskussionen om den samlede grundlov nu, hvor der er tid til det?

Jeg var faktisk ret glad for fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg, hvor hun sagde, at hun vil lade mig forsøge at overbevise hende. Jeg tror ikke, hun brugte det udtryk, men helt folkeligt kunne hun have sagt: Jeg slår ørerne ud og hører gerne, hvad andre partier og måske også sagkyndige har at sige om denne sag.

Mine spørgsmål til statsministeren er: Hvorfor ikke tage en grundig diskussion om grundloven som helhed? Og hvis man ikke vil det, skal vi så ikke i det mindste sørge for, at grundlovens § 2 bliver retvisende og siger sandheden – siger noget, der er sandt, og ikke noget, der ikke passer? Det synes vi er to meget vigtige spørgsmål, og vi vil benytte dagen i dag til at få afklaret de to spørgsmål, så langt vi nu kan, og ellers tage imod det, synes jeg, meget fine tilbud, Venstres ordfører gav før om en uddybende diskussion i et grundlovsudvalg.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er jo tydeligt, at det i vores nuværende grundlov, som er hr. Svend Auken og også hr. Niels Helveg Petersen en pæl i kødet, er udtrykket indskrænket-monarkisk.

Har hr. Svend Auken ikke overvejet, at udtrykket indskrænket-monarkisk kan give fremragende mening i 2006, nemlig for det første ved at føre den historiske linje tilbage til grundlovens tilblivelse – den grundlov, som blev givet frivilligt til folket uden revolution og blodsudgydelse – og for det andet ved at gøre opmærksom på, at når monarken nævnes før Folketinget, er det udtryk for, at demokratiet skal tjene

folket og ikke omvendt? Som symbol for den folkelige sammenhængskraft og i øvrigt også for familiens sammenhængskraft skal monarken nævnes først, fordi det er afgørende, at demokratiet skal tjene folket.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nej, jeg forstår ikke, hvorfor man ikke uden videre kan se, at det er vigtigt at få slået fast i grundloven, at Danmark er en uafhængig stat, der hviler på folkestyre og retsstatens principper. Det synes jeg er kernen i sagen.

Jeg har ikke noget imod, at nogle mennesker betragter kongehuset som et vigtigt nationalt symbol, der samler folket. Der er andre, der har en anden opfattelse, men det, vi er fælles om, er demokratiet, retsstaten og det, at vi er en uafhængig stat.

Jeg foreslår selvfølgelig ikke, at grundloven skal laves om med tilbagevirkende kraft. Jeg foreslår, at vi formulerer en ny § 2 til brug for 2006 og fremtiden, så vi ikke fortsætter med en, der viser bagud til den historiske situation, som hr. Langballe meget rigtigt skildrer var gældende i 1848-1849. Historisk set er det selvfølgelig spændende og interessant, men det gør, at den demokratiske forfatnings formulering i en vis forstand er i overensstemmelse med tidligere tiders håndfæstninger osv., og det er jo slet ikke virkeligheden i dag.

Det, vi har brug for, er at fortælle den nye generation og i det hele taget alle borgere i Danmark, hvad Danmark er. Vi er en uafhængig stat, vi er et demokrati, og vi er en retsstat.

KL 14.55

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes ikke, der var noget ordentligt svar på det, jeg spurgte om, bortset fra hr. Svend Aukens ord om, at det, vi er fælles om, er demokratiet. Det er nok i virkeligheden her, forskellen ligger.

Jeg vil godt minde om, at efter befrielsen spurgte nogle borgerlige med dyb afsky i stemmen den norske konge, hvad han sagde til, at han nu fik en regering med deltagelse af kommunisterne. Kong Haakon svarede: Jeg er også konge for kommunisterne. Se, det var ret et kongeligt svar, men hvis hr. Svend Auken havde haft den samme ophøjede status, kunne han aldrig nogen sinde have sagt det. For hvad var det egentlig, den norske konge sagde? Han sagde: